

Talis, conor ubi nostri defigere in illa
 Obtutum ingenii, cœca velut nimio
 Fulgore in magna mens mi stupet heroïna;
 Tot bona, tot dotes perspicit eximias.
 Quas, ita sim felix, nequeat memorare canendo
 Mœonides vatum maximus, ille licet
 Non tantum Æoliden, & Achillea Laryssæum,
 Verum ipsos cantu dicere grandiloquo
 Est etiam Divos ausus. Contendere nam quæ
 Austriadi multo possit honore Dea?
 Imperio magna est Juno, Gytherea decora est,
 Ingenuas artes docta Minerva; Deam
 Dos sua quamque ornat; dotes complexa Dearum
 Illa trium, magna est, docta, decora; pia
 Præterea. Huc forti virtutis robore septum
 Adde animum, & duris casibus indomitum,
 Consiliumque sagax, quo pacem, ac bella gubernans
 Fortunam arbitrio torquet, agitque suo:
 Non sibi, sed populis quod regnat, commoda vitæ
 Cuncta parans, ipsis mentibus inluviem
 Fœdam illam abstergens, artes quæ fusa per omnes
 Omnem per sophiam turpiter ingeniiis
 Doctorum infedit, cum Grajus, cumque Latinus
 Externis cessit sordibus ille nitor.
 Adde huc progenitos heroas, germina dia,
 Stat quibus Austriacum, stabit & usque, genus,
 Stabunt ipsa etiam magnæ benefacta parentis,
 Nec longo annorum victa cadent senio.
 Hæc ingens, hæc me tot rerum copia terret,
 Miranti hæc vocem surpuit, atque animum.
 Quare promissas noli jam poscere laudes;
 Ni vis forte aliquo laudis habere loco
 Ipsum hoc, quod dixi, Vatum audax vincere cuncta
 Illius vinci laudibus ingenium.